

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

Τοῦ ἐκ Λιγουδίστης (νῦν Χώρας) Τριφυλλίας καὶ ἐν Τριπόλει
μαρτυρήσαντος τῷ αὐγ' ἔτει (1803), 14 Ἀπριλίου.

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ Τῆ 14[᾽] ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΚΑΙ ΚΒ[᾽] ΜΑΙΟΥ

ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ΔΟΞΑ

Ο ΑΓΙΟΣ

ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

υπογραφή

ΕΚ ΔΟΞΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ
ΑΡΧΑΙΟΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
 ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

Τοῦ ἐκ Λιγουδίστης (νῦν Χώρας) Τριφυκλίας καὶ ἐν Τριπόλει
 μαρτυρήσαντος τῷ αὐγ' ἔτει (1803), 14 Ἀπριλίου.

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ Τῇ 14 ἈΠΡΙΛΙΟΥ ΚΑΙ ΚΒ' ΜΑΪΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στί-
 χους ς' καὶ ψάλλομεν τὰ δ' Προσόμοια,
 δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ερωτι τῆς πίστεως, Μάρτυς Χρι-
 στοῦ πυρπολούμενος, ὡς δορκὰς
 ἐξελήλυθας, τῶν βρόχων καλλίνικε,
 τῶν τῆς ἀσεβείας, καὶ ἀπλέτῳ πόθῳ,
 τῆς μαρτυρίας τὸν καλόν, δρόμον ἀνύ-
 σασ καταπειγόμενος, τὸ αἷμά σου ἐξέ-
 χεας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀξιάγαστε· ὄν δυ-
 σῶπει Δημήτριε, τοῦ σωθῆναι τοὺς δού-
 λους σου.

Εσπευσας Δημήτριε, ἐν ἧπερ πό-
 λει τὸ πρότερον, τὸν Σωτῆρα ἐξώ-
 μοσας, ἐν ταύτῃ τὸ αἷμά σου, πιστῶς
 ἐκκενῶσαι, καὶ τοῦ ποθουμένου, θεία
 συνάρσει τετευχῶς, μίασμα πλάνης ἀ-
 θεοῦ ἔσβεσας· διόπερ τῆς ἀθλήσεως,
 τὸν θεῖον δρόμον τετέλεκας, καὶ Τριά-
 दा ἐκήρυξας, παρρησίᾳ πανόλβιε.

Φρονήματι ἔνδοξε, γενναιοτάτῳ κα-
 τέβαλες, σὲ τὸν δόλῳ πτερνίσαν-
 τα, ἐχθρὸν πολυμήχανον, καὶ τὴν Ἄ-
 γαρ πλάνην, καλῇ προθυμίᾳ, ἀπεσκυ-
 βάλισας στερρῶς, ὑπερδοξάσας σῶν ἄ-

θλων στίγμασι, τὸν σταυρωθέντα Κύ-
 ριον, καὶ τοὺς πιστοὺς καθηγιάσας,
 τοῖς σοῖς αἷμασιν ἔνδοξε, Νεομάρτυς
 Δημήτριε.

Ο μέγας Γεώργιος, καὶ ὁ γεν-
 ναῖος Δημήτριος, τῶν Μαρτύρων
 οἱ ὄρχαμοι, ἀπήντησαν χαίροντες, σοὶ
 σὸν Θεοδώρῳ, καὶ τῷ Πολυδώρῳ, τοῖς
 λαμπροτάτοις Ἀθληταῖς, ὧν περ τὴν
 πτώσιν καὶ τὴν ἀνόρθωσιν, καλῶς ἐκ-
 μιμησάμενος, τοῖς ἴσοις γέροις δεδό-
 ξασαι, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
 Ἀθλητὰ γενναιοτάτε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Αθανασίας πλήρης ἡ ἐλπίς σου
 ἐγένετο, παμμάκαρ Δημήτριε. Ὁ-
 μολογήσας γάρ, ὄν ἐξηρνήσω Δεσπό-
 την, ἀσμένως τὸ μακάριον τέλος ἀπει-
 ληφας, καὶ αὐτομόλῳ τῇ προθυμίᾳ,
 τὴν κεφαλὴν ἀποτιμηθεὶς, τοῖς τῶν αἰ-
 μάτων σου ρείθροις, τὴν Ἄγαρ πλά-
 νην κατήσχυνας, καὶ τὴν Χριστοῦ
 Ἐκκλησίαν πᾶσαν κατηύφρανας. Ὁ-
 θεν αἱ τῶν Ἀγγέλων ἐκρότησαν χο-
 ρεῖται, τὸ ἐν τοῖς ἄθλοις σου εὔτονον,
 καὶ τῶν πιστῶν τὰ πλήθη, τὴν ἐτήσι-
 ὄν σου μνήμην γεραίροντες, θερμῶς

ἐξαιτούμεθα, πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐξοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ΚΓ' Ἀπριλίου.

ΕΙΣ ΤΙΝ ΛΙΤΗΝ

Στιχηρά. Ἦχος α'.

Πρέπει αἴνεσις εὐθέσιν, ὡς ψάλλει ὁ Δαβὶδ. Εὐθύς γὰρ εὐρεθείς τῇ καρδίᾳ Δημήτριε, δικαίως δεδόξασαι, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· πεσῶν ἀνέστης, καὶ ἐχθρὸν τὸν σὲ πλήξαντα, καιρίως ἀντίετρωσας, τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ. Ἀγγέλων συνόμιλε, τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐντροφᾶς, ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ αὐτὸς.

Α'στὴρ φαεινός, ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ διέλαμψας Δημήτριε, τοὺς πιστοὺς θαρρύνας, τῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως, καὶ τοὺς ἀπίστους ἐκπλήξας, τῷ ἀνευδότῳ τῆς καρτερίας σου. Ὁθεν οἰκῶν τὰ ἐπουράνια, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ὁ αὐτὸς.

Ω'ς ἔλαφος διψῶσα, Δημήτριε ἔδραμες, πρὸς ἣν ἐξώμοσας πόλιν, τὸν Σωτῆρα τὸ πρὶν. Ἐν ἣ καὶ τὸ μακάριον, ἐκκενώσας σου αἷμα, τὸ προστριβέν σοι ἄγος ἀπεκάθηρας. Ἐφριξαν τῶν ἀσεβῶν τὰ συστήματα, δρώντα τὴν καρτερίαν σου· ἠδράσθησαν οἱ πρὶν σαλευόμενοι, τῇ γνώμῃ τῆς παρησίας σου· οἱ πιστοὶ ἠγιάσθησαν· οἱ ἄγγελοι εὐφράνθησαν· τῶν δὲ Μαρτύρων τὰ στίφη ὑμνησαν κράζοντα· Δόξα τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ δόντι σοὶ τὴν χάριν τῆς ἀθλήσεως.

Ὁ αὐτὸς.

Μακαρία εἶ, ὦ Τρίπολις, ἀγιασθεῖσα τοῖς αἵμασι Δημητρίου τοῦ μάρτυρος· οὐκέτι ἐλαχίστη σὺ ἐν πόλεσιν οὐδὲ ἄσημος· εὐκλεῆς δὲ μᾶλλον καὶ περίπυστος, τοιοῦτον πολιοῦχον πλουτίσασα. Ἀγάλλου καὶ χόρρευε, κατέχουσα ἐν κόλποις τὸ θεῖον αὐτοῦ λείψανον, ὡς θησαυρὸν ἀδάπανον καὶ κρήνην ἰαμάτων, καὶ τῷ Σωτῆρι βόησον· Ὁ διὰ τοῦ Μάρτυρος ἐνδοξασθείς, φρούρει δι' αὐτοῦ τὴν κληρονομίαν σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Νομίμως ἐναθλήσας, δικαίως ἐστεφανώθης ἀοίδιμε Δημήτριε. Περιστάσει δειναῖς ὑπαχθεὶς, εἰς ἀσεβείας ὄλεθρον, οὐκ ἔφθης γνοὺς τὴν πλάνην εἰς ἣν ἐξέκλινας, καὶ σπεύσας ἐπανῆκες, ὅθεν ἐκπέπτωκας. Δακρύων δὲ κρουνοῖς σεαυτὸν προεκκαθάρας, καὶ πόνοις τῆς ἀσκήσεως προτελεσθείς προφρόνως, τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως διήγυσας, καὶ ὡς θυσία ἄμωμος τῷ ὑπὲρ ἡμῶν τυθέντι προσηνέχθης, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Α'νορθωθείς θαυμασίως, Μάρτυς τοῦ ἀπτώματος, τὸν μαργαρίτην αἰθίς, ὃν ἀπώλεσας πρῶην, Δημήτριε ἀνεκτήσω καὶ ἐν χαρᾷ, ἀπετμήθης τὴν κάραν σου, ἣν ἀσπαζόμενοι πόθῳ σὲ πρεσβευτήν, καὶ προστάτην προβαλλόμεθα.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τῶν ἀγίων αὐτοῦ.

Τῆς συνειδήσεως μάκαρ, ὑπονυττό-
μενος, τῷ σωτηρίῳ κέντρῳ, τῆς
πωρώσεως τάχος, ἐξένηφας θεόφρον
καὶ τῷ λουτρῷ, σῶν αἱμάτων Δημή-
τριε, ἐκκαθαρθεὶς τοῦ πρὶν ρύπου μαρ-
τυρικῷ, διαδήματι κατέστεφαι.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τὶ οὐκ ἐποιοῦν οἱ θῆρες; τί δὲ οὐκ
ἔλεγον; Δημήτριέ σε Μάρτυς,
τοῦ Χριστοῦ ἀποστήσαι, τῆς πίστεως
τῆς θείας· σὺ δ' ἀηδῶν, ὡς καλλίφω-
νος ἔλεγες· Τὸν Ἰησοῦν μου κηρύττω
ὡς Ποιητὴν, καὶ Θεὸν καὶ Παντοκρά-
τορα.

Δόξα. Ἦχος γ'.

Ανθρακα πλάνης κατέσβεσε, τὸ
αἷμά σου Δημήτριε, ᾧ οἱ πιστοὶ
χρισόμενοι, ρῶσιν ψυχῆς καὶ σώματος
κομιζόμεθα διὰ τῆς θείας χάριτος·
καὶ γεγηθότες ἐτησίως τὴν μνήμην
σου τελοῦμεν Ἀθλητά. Χριστὸς γὰρ
ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὃν ἐμαρτύρησας Θεόν,
χαρίτων σε πηγὴν ἀνέδειξε πανόλβιε.
Αὐτὸν καὶ νῦν ἡμῖν ἰλέωσαι ταῖς ἰκε-
σίαις σου.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Διγυδίστης τὸν γόνον, καὶ τῆς
Χίου ἀνάστημα, καὶ τὸ περιώνυ-
μον ὄντως, τῆς Τριπόλεως καύχημα,
Δημήτριον τὸν νέον οἱ πιστοί, γεναι-
ροντες ὡς μάρτυρα Χριστοῦ, ἀνυμνή-
σωμεν βοῶντες, τῷ ἐν ἁγίοις θαυμα-
στῷ Θεῷ ἡμῶν· Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι
αὐτόν· δόξα τῷ στεφανώσαντι· δόξα τῷ
ἐνεργοῦντι δι' αὐτοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ Ἀπολυτίκια
ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Τὸν μάρτυρα Χριστοῦ, καὶ λαμπρὸν
ἀριστέα, Δημήτριον πιστοί, εὐ-
φημήσωμεν πόθῳ, καὶ πίστει βοήσω-
μεν, πρὸς αὐτόν· Πάσης θλίψεως, δια-
φύλαττε, τοὺς σὲ γεραίροντας Μάρτυς,
καὶ ἀξίωσον, τῆς οὐρανῶν βασιλείας,
ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Δόξα, ὁμοιον.

Αντέστης καρτερῶς, πρὸς τὴν πλά-
νην τρισμάκαρ, καὶ νίκης τοὺς
λαμπροὺς, ἀνεδήσω στεφάνους, καὶ πᾶ-
σαν κατήσχυνας, τὴν ἰσχὸν τοῦ ἀλά-
στορος· ὅθεν σήμερον, ἡ τῆς Τριπόλε-
ως πόλις, σοῦ τὴν ἐνδοξον, ἀποτομὴν
ἑορτάζει, Δημήτριε χαίρουσα.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀπερίτρεπτον τῆς καρτερίας
σου, καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς
μαρτυρίας σου, ἔφριξαν θῆρες οἱ δει-
νοί, βοῶντός σου Νεομάρτυς· Τὸν Χρι-
στόν μου σέβομαι, ὃν ἀφρόνως ἐξώμο-
σα, πλάνην δὲ καχέσπερον, ἐκφραύλι-
ζω τρανώτατα. Διὸ ἀποτμηθεὶς σου
τὴν κάραν, χαίρων εἰς οὐρανούς ἀνέ-
πτῃς.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εξεπλάγη ὁ πιστός, σοῦ συνοδίτης
καθορῶν, γενναῖε Μάρτυς τοῦ Χρι-
στοῦ, τὰς τῶν δακρύων σου ροάς, τὰς
ἰκεσίας τὴν τῆξιν καὶ τὰς νηστείας.

Ὁθεν γεγηθῶς, ἐνεκαρτέρησε, τοῖς πάθει τοῖς σοῖς, καὶ ἤξιωται, καὶ τὴν ἡμέραν Μάρτυς κατιδεῖν σου, τῆς ἱερᾶς τελειώσεως· ἧς νῦν τὴν μνήμην, ἐπιτελοῦντες, πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡς ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Διβάνῳ πληθυνθήσεται.

Τὸ, Πᾶσα πνοή, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός... καὶ τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Σέλας ἡλίου δίκην, ἠῦγαζε Δημήτριε ἡ θεία κᾶρα σου, τοὺς πιστοὺς μὲν φωτίζουσα, τὸ δὲ τῆς πλάνης σκότος, πόρρω ἐλαύνουσα. Ἦν ἐν κόλποις κατέχουσα ἡ Τρίπολις παντός δεινοῦ, λυτροῦται ταῖς πρεσβεΐαις σου.

Ὁ ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου κ.τ.λ.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τέτμηκας ἐχθρόν, τῷ ξίφει τμηθεὶς Μάρτυς.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν Ἠπείρῳ.

Τῷ τρισηλίῳ καὶ θείῳ παρεστηκῶς, θρόνῳ τῆς Θεότητος, χάριν δός μοι Ἀθλητά, ἐν ἀνοίξει στόματος τὰ σά, ἀνυμνήσαι Δημήτριε, στερρὰ παλαίσματα.

Επόδουρόμενος Μάρτυς μετ' οἰμωγῆς, τῷ Σωτῆρι ἔκραζες. Ἄνες ἄφες μοι Θεέ, τῷ ἀρνησαμένῳ σε οἰκτρῶς, καὶ τοῦ θείου μαρτυρίου με ἀξίωσον.

Τῶν οὐρανίων θαλάμων ἀξιωθείς, τῆς τερπνῆς οἰκήσεως, τῶν ἀρρήτων ἐντροφᾶς, τῇ τῆς θείας δόξης καλλονῇ, καλλυνόμενος λαμπρῶς· ὅθεν ὁμνοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Η χαριτώνομος Κόρη ἡ τὸν Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, τὸν ἀχώρητον παντί, ἐκ φθορᾶς με λύτρωσαι Ἀγνή, ἵνα πόθῳ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Κᾶραν συνθλάσας τοῦ ἐχθροῦ, Δημήτριε τῇ καλῇ σου, μαρτυρίᾳ γενναίως, τὸν Σωτῆρα Ἰησοῦν, ὃν ἐξηρνήσω τὸ πρὶν, ἐναντίον, πάντων ἐμεγάλυνας.

Δίς

Αῖγος σφραγίδος ὀδελυρᾶς, αἵματός σου τῇ ρύσει, τοῦ τιμίου ἐκπλύννας, ὡς λευκάζων ἀετός, πρὸς οὐρανίους σικηνάς, στεφηφόρος, Μάρτυς ἀνελήλυθας.

Θεοτοκίον.

Χοροὶ Μαρτύρων τὸ σεπτόν, ὄνομα τοῦ Υἱοῦ σου, ὠμολόγησαν πόθῳ, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, καὶ τὴν τεκοῦσαν αὐτόν, Θεοτόκον, κόσμῳ σὲ ἐκήρυξαν.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὸν κορυφαῖον τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἐνδοξε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἐμιμήσω, ἀνορθωθείς τοῦ πτώματος, οὗ ἔφθης πεσών. Ὁθεν καὶ ἀνέκραζες, ἐν σταδίῳ γενναίως· Πλάνην τὴν ψυχόλεθρον, ἀποπτύω προφρόνως, τὸν δὲ Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶ, καὶ τὴν ἁγίαν αὐτοῦ πίστιν σέβομαι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Θρηγῶν ἀνέκραζες· Βαβαί τοῦ πτώματος, οὐδέστην ἀθλίως συμποδισθείς! τίς με οἰκτειρήσειεν, εἰμὴ σὺ Σῶτερ ἀγαθέ, φύσει ἔχων τὴν συμπάθειαν;

Δις

Ροὰς δεξάμενος, τὰς τῶν δακρύων σου, ὁ Χριστὸς εὐμενῶς σε τοῦ ἐφειτοῦ, τέλους κατηξίωσε, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, κληρονόμον ἀπειργάσατο.

Θεοτοκίον.

Τριάδος ἔλλαμψιν, τῷ θείῳ Τόκῳ σου, μυηθέντες Παρθένε οἱ ἐπὶ γῆς, πόθῳ σὲ γεραίρομεν, καὶ διανοίᾳ καθαρᾷ, ὡς προέφης μακαρίζομεν.

Ῥδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ως νέον θῦμα προσενεχθείς, τῷ ἐπουρανίῳ Βασιλεῖ, καὶ τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τὴν τῶν πρωτοτόκων καθαγιάσας σικηνήν, αὐτοῖς νῦν συνευφραίνῃ Μάρτυς Δημήτριε.

Δις

Ξίφει τὴν κάραν σου ἐκτμηθείς, τὰς τοῦ διαβόλου μηχανάς, ἄρδην ἀπάσας ἀπέκοφας, καὶ τὴν Ἄγαρ πλάνην τρανώς, ὡς μύθων μεστήν, καὶ λήρων καὶ φληγάφων κατεμυκτήρισας.

Θεοτοκίον.

Εδρών με ἔρημον ὁ ἐχθρός, ταῖς τῶν ἀλγείνων ἐπιφοραῖς, δλοσχερῶς κατατρύχει με. Σὲ προστάτιν Μητέρα Θεοῦ, προβάλλομαι, τῆς τούτου ἐπιρρείας με ἐλευθέρωσον.

Ῥδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ιλέωσαι Κύριον, τὸν τῶν ὄλων καὶ Θεόν, τοῖς πίστει εὐφημοῖσί σε, καὶ κατασπαζομένοις πανευλαβῶς, τὴν ἔντιμον κάραν σου, Νεομάρτυς πανεφήμε Δημήτριε.

Δις

Θεόν μου καὶ Κύριον, τὸν Σωτῆρα Ἰησοῦν, ὁμολογῶ ἀνέκραζες, καὶ τῆς ἀγάπης τούτου ὄλως οὐδέν, τῶν πάντων χωρίσει με, οὔτε πῦρ, οὐδὲ ξίφος, οὐδὲ θάνατος.

Θεοτοκίον.

Εξ ὄλης καρδίας μου, σοὶ προσέρχομαι Ἄγνή, καὶ σὲ προστάτιν ἄμαχον, πρὸς τὸν Υἱόν σου Κόρη διηνεκῶς, ὁ τάλας προβάλλομαι· μὴ παρίδης εἰς τέλος ἀπολέσθαι με.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοὺς τὴν θεῖαν μνήμην σου ἐπιτελοῦντας, καὶ τὴν θεῖαν κάραν σου, ἀσπαζομένους εὐλαβῶς, παντὸς κινδύνου περίσωζε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, παμμάκαρ Δημήτριε.

Ὁ Οἶκος.

Δεῦτε τὰ στίφη τῶν πιστῶν, τὸν Μάρτυρα Κυρίου, Δημήτριον τὸν θεῖον, τὸν ἐν ὑστέροις τοῖς καιροῖς ἀθλήσαντα γενναίως, ἀνθεσιν ἐγκωμίων στεφανώσωμεν. Ὡς ὁ Πέτρος γὰρ ὁ κορυφαίωτος, τοῦ πτώματος ἀνορθωθείς, ὃν ἠρνήσατο Δεσπότην, τοῦτον λαμπρᾷ τῇ φωνῇ, ἐνώπιον τυράννων ὠμολόγησε, τέλειον Θεόν καὶ τέλειον ἄνθρωπον, τὸν ἀρχέκακον δράκοντα κατήσχυνε, καὶ τὴν ληρώδη τούτων πλάνην ἐξεφάυλισε. Καὶ τὴν κάραν ἐκτμηθείς, τοὺς πιστοὺς ἐκράτυνε, τοὺς ριπιζομένους ἠδραίωσε, καὶ τῇ πόλει ταύτῃ φυλακτῆριον ὑπάρχει νῦν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Παντὸς κινδύνου σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, τοὺς ἐκτελοῦντάς σου τὴν μνήμην, παμμάκαρ Δημήτριε.

Συναξάριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου

καὶ ἐνδόξου Μάρτυρος Δημητρίου τοῦ Νέου.

Ἐχθροὺς βεβήλους αἰσχύνας χρισ-
[στομάρτυς,
Μετέστης γῆθεν εἰς οὐράνιον πλάτος.

Τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ ἄορ Δημήτριον
[εἶλε.

Καὶ τὰ λοιπὰ ἐκ τοῦ Μηναιίου.

Ῥδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Ἰερὸν ὡς δλοκαύτωμα προσήνεξαι,
τῷ τυθέντι Μάρτυς ὑπὲρ σοῦ, καὶ νῦν
ἐν σκηναῖς πρωτοτόκων, συγχοροστα-
τῶν, Δημήτριε ψάλλεις ἐν χαρᾷ.
Ἐδλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ἡ τῶν Μαρτύρων
ἐλπίς. Δις

Μυστικῶς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐλάλη-
σε, Κύριος καὶ τοῦ θεοῦ πυ-
ρός, ἐνοικοῦντός σοι τὸν σπινθῆρα,
πλάνης τῇ σποδῷ, κρυπτόμενον ἤ-
ναψε ριπῇ, τοῦ θεοῦ Πνεύματος αὐ-
τοῦ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὡς τετοκυῖαν προβαλλό-
μεθα, Δέσποινα προστασίαν ἡμῶν,
τῇ δυνάμει δέ πεποιθότες, Ἀχραντε τῇ
σῇ, τροπούμεθα στίφη πονηρά, τὰ
καθ' ἡμῶν τῶν δρατῶν, καὶ ἀοράτων
ἐχθρῶν.

Ῥδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Τῆς καλῆς καὶ γενναίας ὁμολογίας
σου, ὦ Δημήτριε Μάρτυς Κυρίου
κῆρυγμα, ἠδρασε πιστοὺς, δυσσεβοῦν-
τας ἐξέπληξεν· ὅθεν σε τιμῶμεν, ᾠδαῖς
πιστοὶ καὶ ὕμνοις. Δις

Ἀπειλὰς καὶ βασάνους σοὶ ἐπισει-
οντες, οἱ δυσώνυμοι θῆρες ἔλειν
οὐκ ἴσχυσαν· εἶχες γὰρ σαφῶς, ἐπὶ
πέτραν τῆς πίστεως, τῆς ψυχῆς τὸν
πύργον, στερρῶς ἐρειρισμένον.

Θεοτοκίον.

Δελέσας ὁ ὄφις τὴν σὴν προμήτο-
ρα, τὴν φθορὰν τοῖς ἀνθρώποις
ἐκληροδότησεν, ἀλλ' ὁ σαρκωθείς, ἐξ
ἀχράντων αἱμάτων σου, πάλιν εἰς τὸ
πρῶτον, ἀνήγαγε Παρθένε.

Ῥδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἰσχὺν καὶ κράτος ἀκαταμάχητον,
καὶ πολιοῦχον ἔχει σε Δημήτριε ἡ Τρι-
πολις· ἐν αὐτῇ γὰρ κέχυται τὸ αἷμά
σου. Ὅθεν καὶ ἐτησίως, πανηγυρίζου-
σα, σοῦ τὴν θεῖαν μνήμην ἱερῶς ἐν
σοὶ φαιδρύνεται. Δις

Ἡλίου δίκην ἡμῖν ἀνέτειλεν, ἡ ἱε-
ρά σου μνήμη Ἀθλοφόρε Δημή-
τριε, τοὺς πιστοὺς φωτίζουσα ἀκτίσι
φαιδραῖς, καὶ τὸ τῆς ἀσεβείας, σκότος
διώκουσα, καὶ πρὸς οὐρανὸν ποδηγε-
τοῦσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Ἀγνή γεγένησαι,
καὶ φωτισμοῦ καὶ χάριτος πλη-
ροῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ φαιδρῶς
γεραίροντας· διὸ σοῦ καὶ νῦν, ὑπερ-
δεδοξασμένη, Νύμφη ἀνύμφευτε, ἀνυ-
μολογοῦμεν οἱ πιστοὶ τὸ θεῖον ὄνομα.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μέγαν νῦν Δημήτριον, Πελοπον-
νήσου καύχημα, τὸν θαυμαστὸν
ἀριστεά, τὸν ἐν ὑστέροις τοῖς χρόνοις,
στερρῶς ὁμολογήσαντα, τὴν πίστιν τὴν
ἀμώμητον, καὶ καρτερῶς ἀθλήσαντα,
ὕμνοις τιμήσωμεν πάντες, ὡς μάρτυρα
τοῦ Κυρίου.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στι-
χηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ο ἕτε ἐπινεύσει θεϊκῇ, τῆς πρὸς ἡν ἐξώλισθες πλάνης, πάλιν ἀνένηφας, πᾶσάν σου τὴν αἴσθησιν, νεκρῶσαι ἔσπευσας, καὶ τὸ σῶμα ἐπήλειψας, πρὸς ἔνθεον πάλιν, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας, τοῦ σκότους ἔνδοξε. Ὅθεν ἐκτμηθεὶς σου τὴν κάραν, χαίρων ὦ Δημήτριε ἤρθης, πρὸς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα.

Δ εὔτε τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημοῦντες, ἐγκωμιάσωμεν· οὗτος γὰρ ἀνέτειλεν, ὡσπερ ἀστήρ φαεινός, καὶ ὡς ἄνθος τερπνότατον, καρδίας εὐφραίνει, τῶν τὴν θεῖαν ἄθλησιν, ἐπιτελούντων αὐτοῦ, πάσης ἐκλυτρουμένος βλάβης, καὶ περιφρουρῶν ἐν κινδύνοις, ταῖς πρὸς τὸν Χριστὸν αὐτοῦ δεήσεις.

Χαίροις Νεομάρτυς τοῦ Χριστοῦ· χαίροις ἀπερίτρεπτε πύργε, τῆς θείας πίστεως· χαίροις τῆς Τριπόλεως, ἔνδοξον καύχημα. Ἐν αὐτῇ γὰρ τὸ θεῖόν σου, ἐξέχεας αἷμα, ὑπὲρ τοῦ τὸ ἴδιον, αἷμα ἐκχέαντος. Ὅν νῦν ἱκετεύων μὴ παύσῃ, πάσης διασώζεσθαι βλάβης, τοὺς τὴν θεῖαν μνήμην ἐκτελοῦντάς σου.

Ο ἕτε ἀνοήτως οἱ δεινοί, σὲ κριταὶ Δημήτριε Μάρτυς, θωπεῦσαι ἔσπευδον, κόσμου τὰ τερπνότατα, σοὶ προβαλλόμενοι, τότε μέγα ἀνέκραζες, φωνὴν τὴν ἁγίαν· Χριστιανός εἰμι· ὁθεν Ἀγγέλων χοροί, πόθῳ ἐπεκρότησαν ὄντως, καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τέλος, ὁ Σατὰν ἐκεῖνος ὁ παμβέβηλος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὸ αἷμά σου Μάρτυς χεόμενον, βλέποντες ἐτέρποντο Ἀγγελοι, δαίμονες ἔφριπτον, καὶ αὐτὸς ὁ διάβολος ἔτρεμε· οὐ γὰρ αἷμα ἀπλῶς τὸ δρώμενον, ἀλλ' αἷμα σωτήριο, αἷμα θεῖον,

αἷμα τὸ τὰ καλὰ τῆς Ἐκκλησίας κατάρδον φυτά, ὃ καὶ ἐπαλειφόμενον, παντοίας ἐξιᾶται νόσους. Κοινωνήσας γὰρ Δεσποτικῶν παθημάτων, καὶ συμμορφωθείς τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, θέσει Θεοῦ υἱὸς ἐχρημάτισας, καθαρῶς ἐποπτεύων τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἧς τὴν πίστιν λαμπρῶς ἀνακηρύξας, τοὺς ἀθέτους κατήσχυνας. Ὅθεν Δημήτριε Μάρτυς, σὺν Γεωργίῳ τῷ κλεινῷ, καὶ Δημητρίῳ τῷ Μυροβλύτῃ, τοῖς Ταξιάρχαις τῆς μαρτυρικῆς παρατάξεως, πρέσβευε ἐκ κινδύνων σωθῆναι ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ἡ γ' καὶ ε' ᾠδή.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον μαρτυρικόν. Ζήτει τῆς ΚΓ' Ἀπριλίου.

Κοινωνικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ.

Μεγαλυνάριον.

Α ἄστρον ἀνατέταλκε φαεινόν, ἐκ τῆς Λιγυδίστης, ὁ Δημήτριος ὁ κλεινός, καὶ καταπυρσεύει, τοῖς θαύμασι τοὺς πάντας· χρεωστικῶς τὸν ὕμνον, τούτῳ προσάξωμεν.

Ἔτερον.

Φύλαττε καὶ φρούρει, ὦ Ἀθλητά, Δημήτριε νέε, τοὺς τελούντας μνήμην τὴν σὴν, καὶ πόθῳ ὑμνοῦντας, λαμπράς σου ἀριστείας, προστάτα ὁρθοδόξων, Μαρτύρων καύχημα.

